

**Posudek na bakalářskou práci p. Vojtěcha ZÍMY****„Vztahy Charlese de Gaulla s Velkou Británií v kontextu Evropského hospodářského společenství.“**

Z metodologického hlediska je práce problémová zejména tím, že autor často sklouzává do příliš psychologizovaného přístupu. To je částečně dáno zvoleným tématem, kdy se autor snaží vysvětlit vztahy Charlese de Gaulla s Velkou Británií, zde v kontextu Evropského hospodářského společenství. Tím se taky autor dostává na tenký led, jakmile se snaží vysvětlit, co si myslí de Gaulle, resp. co si kdo myslí o jeho tehdejších myšlenkách. Přesnější a poněkud méně ambivalentní by bylo psát obecněji o postoji Francie vůči Velké Británii, přičemž by prezidentovy postoje mohly též být analyzovány (nehledě na to, že de Gaulle patrně neměl žádný vztah s Velkou Británií). Zároveň nutno podotknout, že ani de Gaulle ani Francie se neobjevují v mnoha částech této práce. Autorovi se v mnoha ohledech nepodařilo držet vybraného tématu. Částečně se to asi dá vysvětlit přílišnou personifikací, přičemž na jedné straně přiznává autor, že by bylo „chybou psát o jednotném britském postoji vůči evropské integraci“, jako by to neplatilo o francouzském postoji, zejména jakmile se dostal k moci de Gaulle (viz část o generálova „osobě“, která ve skutečnosti zůstává poměrně obecná a nepomáhá pochopit jeho osobu, motivy či postoje). Koneckonců podle autora „byla největší překážkou pro Britý jen a jen přítomnost generála v čele Francie“ (str. 39), aniž by bral v potaz jiné možné faktory.

První kapitola začíná poměrně obecnými až naivními úvahami, ne-li přímo nešťastnou interpretací dějin Evropy, resp. poválečného vývoje v západní Evropě („Po autoritativním fašistickém a nacistickým poblouznění musela Evropa nabídnout možnost nové vzájemné zkušenosti.“ apod.). Pasáže týkající se britsko-amerických vztahů jsou nedostatečně spojené s tématem práce a nijak nepomáhají, v takovémto podání, pochopení dané problematiky. Problémů tohoto typu je ale mnohem víc, až může přijít v úvahu, zda ve skutečnosti neodpověděl autor na jinou otázku (např. britské snahy o vstup do EHS). Autor se ale zřejmě nechal unést. Některé pasáže a formulace vzbuzují dojem téhož a bylo by třeba, aby autor text ještě zpracoval (např. na str. 32-33 není jasné, o kom se mluví, když autor píše o odpůrcích vstupu Velké Británie do EHS, až později pochopíme, že se jedná britský pohled na tuto otázku).

Věcných chyb nebo mylných interpretací je v práci poměrně dost. Např. myšlenka, že de Gaulle „byl zastáncem sjednocení Evropy zdola, od lidí“. Autor, který píše o de gaullových snahách vytvořit Evropu národů, by měl znát patrné rozdíly těchto koncepcí. Zároveň příliš normativní jsou i věty jako: de Gaulle „se snažil spíše prosadit evropské uspořádání konfederativní, protože jsou to země, které tvoří živý organismus Evropy a ne byrokratické organizace“. Zcela zcestné je pochopení de gaullovské myšlenky Evropy od Atlantiku po Ural.

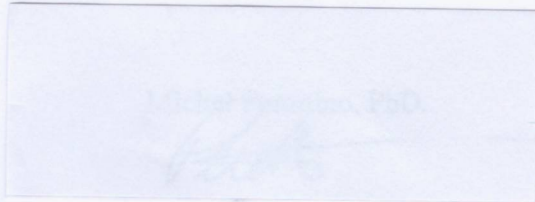
Navíc autor občas předkládá svůj názor, aniž by ho nějak dostatečně podpíral. Např. na str. 25, autor tvrdí, že chtěl de Gaulle ověřit, zda to Britové se svým „evropanstvím myslí vážně“, či na str. 27 uvádí, že smyslem legislativních voleb v roce 1962 bylo hledání názoru Francouzů na vstup Velké Británie do EHS, což je velmi okleštěný pohled. Stejně tak na str. 35 tvrzení ohledně de Gaullova vidění „tří možností budoucnosti EHS“.

Stejně tak čtenář objeví v textu nezcela přesné hodnocení či analýzy, např. Elysejská smlouva byla o něčem trochu víc, než pouze vyústěním „dlouhodobých přátelských vztahů německého kancléře Adenauera s francouzským prezidentem de Gaullem“ (str. 20), vývoj jaderných zbraní ve Francii začal mnohem dřív, než byl de Gaulle zvolen prezidentem (str. 21).

V práci chybí plnohodnotné ohodnocení literatury.

**Navrhuji ohodnocení 3, případně 2.**

V Praze dne 2.9.2006



NB: Nedostal jsem vytištěnou verzi této práce, proto se musí brát stránkování s rezervou.